

[Poul Schlüter.]

løs. Der står intet i hr. Per Hækkerups dagsorden om, at den danske regering, inden man tager dette skridt, skal forhandle med andre regeringer, f. eks. med den norske eller øvrige regeringer, som vi står nær. Der står heller intet i hr. Per Hækkerups dagsorden om, at det ikke skal være nu og straks. Der står simpelt hen i dagsordenen, at folketinget opfordrer regeringen til at optage diplomatiske forbindelser, og det kan kun fortolkes på den måde, at det må være i den allernærmeste fremtid.

Nu indrømmer jeg, at hr. Per Hækkerups tale var mere moderat end selve teksten i dagsordenen, men med al respekt for hr. Per Hækkerup bliver jeg nødt til at slå fast, at hr. Per Hækkerups taler her i tinget kan man ikke sådan tillægge statsretlig betydning. Når dagsordenen er vedtaget, så må den læses, uden at hr. Per Hækkerups tale er forordet til den, og efter min mening ville det være ganske urimeligt i dag uden videre at vedtage en dagsorden, som kræver af den danske regering, at man straks og øjeblikkelig opretter diplomatiske forbindelser med Nordvietnam.

Det ville også være forkert i forhold til den side af sagen, som hr. Per Hækkerup gjorde så meget ud af her i anden omgang, nemlig hensynet til den nordiske koordinati-on. Jeg tror, det ville komme overordentlig overraskende for den norske regering, hvis det danske folketing i dag vedtog hr. Per Hækkerups dagsorden. Denne sag må naturligvis stadig væk forhandles mellem de interesserede regeringer. Det skylder vi os selv, og det skylder vi de andre regeringer.

Jeg skal tillade mig på de tre regeringspartiers vegne at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden. Det lyder således:

„Idet folketinget tager udenrigsministerens redegørelse til efterretning, udtrykker folketinget på linje med regeringens udtalelse af 7. februar 1971 sin dybe bekyrning over og kritik af den skete udvildelse af krigshandlingerne i Sydøstasien og opfordrer regeringen til at undersøge, hvilke realistiske muligheder der måtte være for i samarbejde med andre interesserede lande at tage initiativ til at styrke bestræbelserne for at tilvejebringe en fredelig løsning på konflikten,

og går derefter over til næste punkt på dagsordenen.“

Jeg vil anbefale dette dagsordensforslag til vedtagelse, og jeg vil også gerne udtrykke håbet om, at i alt fald ud over regeringspartierne også socialdemokratiet vil kunne stemme for det, således at folketinget dermed med et meget bredt flertal giver sin tilslutning dels til regeringens udtalelse af 7. februar, dels til opfordringen i dagsordenen til regeringen om i samarbejde med andre at forsøge initiativer, som kan bidrage til en fredeligørelse i Indokina.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Vi kan selvfølgelig ikke blive ved med at læse den norske regeringserklæring op, men jeg håber, hr. Poul Schlüter forstår, at når den norske regering må sige: tage skridt til at søge oprettet diplomatiske forbindelser, så er det, fordi det er en mindretalsregering; den må søge sit politiske flertal, men den tilkendegiver sin hensigt. Derfor er den nuværende regering, hvis den har den samme hensigt, ikke tvunget til at være lige så beskeden i sit ordvalg. Den kunne såmænd udmærket acceptere vort dagsordensforslag. Men vi vil da meget gerne se på regeringspartiernes dagsordensforslag, og jeg tror ikke, der skal et særligt stort ændringsforslag til, for at vi kan blive enige. Vi kan jo bare indføje: „herunder anerkendelse af Nordvietnam“.

Per Føderspiel: Hr. Per Hækkerup har jo ved andre lejligheder været lidt distræt i sin omgang med dokumenter, og jeg tror, man kan forklare det spørgsmål, hr. Poul Schlüter rejste, med, at hr. Per Hækkerup antagelig har haft et andet udkast til dagsorden i tankerne, da han fremsatte sine bemærkninger, for det er jo ubestridelig rigtigt, at der ikke er så forfærdelig megen overensstemmelse mellem det udkast, der er forelagt, og den tale, hr. Per Hækkerup holdt.

Men jeg vil gerne udtrykke min absolutte beundring for hr. Per Hækkerup med bag-